

Bogár László: Folyamatos jöv?

2014 április 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ahogy az várható volt, a Fidesz magabiztos gy?zelmet aratott a 2014. évi parlamenti választásokon. És egyre valószín?bb, hogy elnyerte azt a f?hatalmat is, ami akár további 15-20 évre szóló uralomgyakorlást jelenthet.

Mivel minden túlzás nélkül állítható, hogy történelmi jelent?ség? eseménynek lehetünk tanúi, érdemes kicsit

megvizsgálni az események mélyebb rétegeit is.

Talán abból a Mark Twain-idézetb?l indulhatnánk ki, hogy „ha a választásokon bármi igazán eld?lne, biztosan nem engednék meg nekünk”, hogy válasszunk.

Amióta léteznek a modern értelemben vett politikai rendszerek, vagyis nagyjából a 19. század közepe óta, lényegében ugyanazok a mintázatok érvényesülnek, amelyeket a világot ténylegesen irányító „szuperhatalom” konstrukt?rei kijelöltek számunkra. Vagyis vannak liberális pártok, amelyek a globális t?ketulajdonosok közvetlen képviseletét látják el. Aztán vannak „szociális” („szocialista”) pártok, amelyek (legalábbis látszólag) a munkaer?-tulajdonosok politikai érdekeit jelenítik meg. És végül vannak a konzervatív pártok, amelyek eredetileg a történelmi nemesi osztályokat képviselték, de kezdett?l fogva egész más volt a valós funkciójuk.

Ennek az egész hamis történelmi konstrukciónak az volt a feladata, hogy elfedje a lényeget. Ez a lényeg pedig nem más, mint az, hogy a politika világát a globális t?ke, vagyis az ?t közvetlenül kiszolgáló „lokális SZDSZ-ek” uralják, a másik két pártcsaládot csupán a színjáték hitelesebbé tétele érdekében állították színpadra.

Ám az egész gépezet zavartalan m?ködtetése érdekében azért a szocialista és a konzervatív pártokban is a liberális er?, vagyis a „bels? SZDSZ” játszotta a meghatározó szerepet. Így volt ez a magyar rendszerváltás esetében is, ahol a bölcs magyar választó kis híján a leger?sebb politikai párttá tette a globális birodalmi stratégiát közvetlenül kiszolgáló SZDSZ-t. Ez azért mulatságos, mert ezzel az er?vel és ezen a logikai alapon akár KGB-s tábornokokat is küldhetett volna a szabadon választott budapesti parlamentbe. A közkelet? vicc úgy reagált erre, hogy persze minden párt birodalmi kollaboráns, csak egy kivétel van, az SZDSZ, mert az nem kollaboráns, hanem maga a laboráns. Az els? ciklusban ugyan az SZDSZ látszólag ellenzékben volt, de a kormánykoalíció valamennyi pártjában meghatározó szerepet játszott, ténylegesen irányította a végrehajtó hatalmat. Az általa szervezett, taxisblokád nev? puccsal pedig azt is nyilvánvalóvá tette, hogy a köztársasági elnök és a média egyidej? kézben tartásával bármely kormányt bármikor képes megbuktatni, vagy a „helyes” útra téríteni.

Az ezt követ? kormányban a már formálisan is a végrehajtó hatalom részeként m?köd? SZDSZ kisebbik

kormánypártként is abszolút diktatúrát gyakorolt. A mostani választáson végképp megsemmisül? MSZP pedig valójában már akkor elkezdte hosszú és keserves agóniáját, amikor készségesen kiszolgáltatta magát a parazitaként m?köd? SZDSZ-nek. Amikor a globális hatalom Horn Gyula eltávolíthatósága érdekében megbuktatta a kormánykoalíciót 1998-ban, Göncz Árpád köztársasági elnök mint a globális helytartó, egy interjújában félreérthetetlen üzenetet küldött az akkor is gy?ztes Orbán Viktornak: „Bárki kerül is kormányra, annak mozgástere, választási ígéreteit?l függetlenül, igen korlátozott. A gazdaság 75 százalékát már nemzetközi vállalatok adják, és az a kormányf?, aki ehhez bármilyen formában hozzá akar nyúlni, három hónapnál tovább nem maradhat a posztján.” Bár Orbán Viktor kitartott, és heroikus er?feszítésekkel végigcsinálta a ciklust, de a globális hatalom 2002-ben és 2006-ban is lehetetlenné tette, hogy újabb nemzeti kormányokat alakítson. Helyette inkább a Medgyessy, majd Gyurcsány által véglegesen és végzetesen „SZDSZ-esített” MSZP segítségével vitte végbe az ország totális kifosztását. A mélyben azonban már 2006-tól elkezd?dött egy mindmáig feltáratlan és megfejthetetlenül talányos folyamat, ami az örök rejtélyt jelent? ?szödi beszéddel vette kezdetét. Ett?l kezdve ugyanis a szociálliberális oldal részér?l egyetlen olyan megnyilatkozás, illetve lépés sem történik, amelynek nyomán ne mérne ez az oldal megsemmisít? csapást önmagára. Az önmegsemmisítés talán legmegrendít?bb csúcspontja Gyurcsány lemondása volt, amikor a demokrácia nagyobb dics?ségére lényegében ki is mondta, hogy a „globális f?konstrukt?r” határozott óhaja alapján távozik. A Fidesz addig elképzelhetetlen 2010-es gy?zelme tehát két pilléren nyugszik. Egyfel?l a magyar társadalom elsöpr? többsége jelezte, hogy globális kifosztottsága legvégs? fiziológiai korlátaihoz érkezett, és a Fideszben látja az egyetlen esélyt a lepusztulási lejt?r?l való visszafordulásra.

Másrészr?l viszont abban, hogy a globális hatalom stratégiájának megváltoztatásába kezdett. Ennek lényege talán úgy foglalható össze, hogy ugyan Orbán Viktor nemzetstratégiája kellemetlenül csökkentheti a Magyarországról kiszívható er?források mennyiségét, de van egy semmi mással nem helyettesíthet? el?nye is Orbán Viktor hosszú távú kormányzásának, és ez a soha nem látott szint? rend és stabilitás. A „birodalom” mint globális SZDSZ, egyszer?en belátta, hogy a „lokális SZDSZ” – ami most Összefogás logó alatt semmisült meg éppen – kényelmesen kifoszthtató állapotban tartaná az országot, de az ennek nyomán kibontakozó permanens polgárháború miatt aligha szerezhetné meg a zsákmányt. Ezért járult hozzá most sajátjai bukásához, és Orbán Viktor évtizedes uralmához. A folyamatos jöv? tehát elkezd?dött.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló